

Останні новини

09:44 Смерть Хайден Панат'єри визнали медичним випадком через передозування наркотиками

22 вересня

15:46 Настя Осальницька пошукувалась мільйонним підписисків після звинувачення чоловіка у шахрайстві

12:39 Фіналістка Нащідбору на дитине «Євробачення-2025» переїхала до Москви, — ВМІ

12:28 У родині українського актора та військовослужбовця Олексія Третьякова стався поже

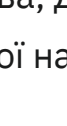
ЗАВАНТАЖИТИ ЩЕ

РЕКЛАМА

Головна / Шоу-біз

"Схід Опера Фест - 2026" у Харкові: місяць підземних вистав з усієї України

ОКСАНА ОСНАРЧУК 23 вересня 10:00

ПІДПИСИТЬСЯ НА НАС В GOOGLE

ДОДАТИ ЗАЯВ

У Харкові пройшов фестиваль "Схід Опера Фест - 2026", який об'єднав 18 театрів з 11 міст України. Як це було, чим дивували театри глядачів і як у ці дні виглядає Харків, розповідає **Коротко про**

Те, що Харків постійно під ворожими обстрілами, не завадило йому на цілий місяць перетворитись на велику сцену українського театру.

Так, прифронтове місто дозволило собі таку розкіш, як театральний фестиваль, який зібрав митців із різних куточків країни. Полтава, Дніпро та Суми, Київ і Львів, Івано-Франківськ і Кропивницький, Херсон та Миколаїв - всі привезли свої найсвіжіші та найгучніші вистави і сформували спільний культурний простір.

РЕКЛАМА

Невипадково головна тема фестивалю звучить так: "Простір, що єднає". Ці три слова визначили основну ідею події: об'єднати українські театри, митців та глядачів у Харкові. Для цього було створено всі умови, бо ми ж розуміємо, що привезти театр із трюпкою та оркестром на гастролі навіть в сусіднє місто - це дуже і дуже непросто. Тому справді диво, що під час війни та хронічних обстрілів Харкова цей фестиваль таки відбувся, і за це варто подякувати Українському культурному фонду.

Для багатьох учасників ця подорож до Харкова стала першою за час повномасштабної війни, а для деяких театрів - першою навіть у порівнянні з довоєнними роками. Як сказав з приводу цього художній керівник Сумського театру драми та музичної комедії Дмитро Некрасов, який, до речі, родом із Харкова: "Це велика удача - мати можливість показати у Харкові флага́мський проєкт нашого театру, бо нікто навіть мріяв про це не міг. Дякую, що ми нас так широко прийняли й забезпечили всім. Харків'яни, мучайтесь, ми з вами, ми поруч - сусіди мають підтримувати один одного".

Сумчани - практично весь творчий колектив театру - представили в Харкові "KoLo" - мультимедійне шоу майбутнього, створене на основі циклу українських обрядових пісень, які поєднуються із сучасними аранжуваннями від рок-вокалістів до техно- та електронних ритмів.

А ось інші відгук. "Дуже приємно, що прифронтове місто, яким є Харків, залишається поруч з мистецтвом, поруч з театром і поруч з культурою всієї України", - відзначила оперна солістка Дніпровського театру опери та балету Дарія Лебедева. Дніпряни привезли у Харків ретромузикл про мрії і кохання "Школа танців Соломона Шклера" - масштабну постановку, в якій на сцені одночасно перебуває понад 100 артистів (вокалісти, танцюристи, великий хор та балет). Музикл став у Дніпровській опері сенсацією сезону і вперше був показаний за межами свого міста.

Сумський театр драми і в "KoLo". Фото: Тетяна Юрченко

Військовий за диригентським пультом, дві "Енеїди" і два Шевченка

Як ви бачите, обидві вищегадані вистави музикальні, але це не опери, як можна було б очікувати, з огляду на назву "Схід Опера Фест". Фестиваль давно вийшов за межі суто оперного форуму. Його нинішня програма охоплює практично весь спектр сучасного музичного й перформативного театру - від класичної опери та балету до рок-опери і мюзиклу, пластичної драми, театру ляльок, мультимедійних проєктів та концертів.

Також фестиваль приділив увагу новій українській симфонічній музиці, створений під час війни. 29 серпня, у День пам'яті захисників і захисниць України, на фестивалі було представлено симфонічний проєкт "Ода Стійкості", що став прикладом цивільно-військового партнерства, об'єднавши професійних музикантів і військовослужбовців.

РЕКЛАМА

Диригент і військовий Сергій Лихоманенко з проєктом симфонічного проєкту "Ода Стійкості". Фото: Тетяна Юрченко

Автор і диригент-постановник цього проєкту - Сергій Лихоманенко, який чотири роки служив у 5-й Окремій штурмовій бригаді ЗСУ і створив "Оду Стійкості" як дієвий симфонічний маніфест. Завдяки цьому музику, народжена на лівій фронті, вийшла на велику сцену. В рамках проєкту прозвучали три світові прем'єри творів молодих харківських композиторів, написаних уже під час повномасштабного вторгнення. Ця музика, написана сьогодні і про сьогодні, - для тих, хто живе та борється. І це важливо, що основу фестивальної афіші складають саме українські автори - від класиків до сучасних композиторів та драматургів.

Окрім "Оди Стійкості", на фестивалі відбулася ще одна прем'єра, Свій авторський хореографічний проєкт "У скронях"/"Жнива" представив відомий хореограф Костянтин Томіленко. Два одноактні балети "У скронях" та "Жнива" на музику композитора Сергія Бакара розповідають про людей, які живуть в одній країні та в один час, але по-різному проживають спільну реальність.

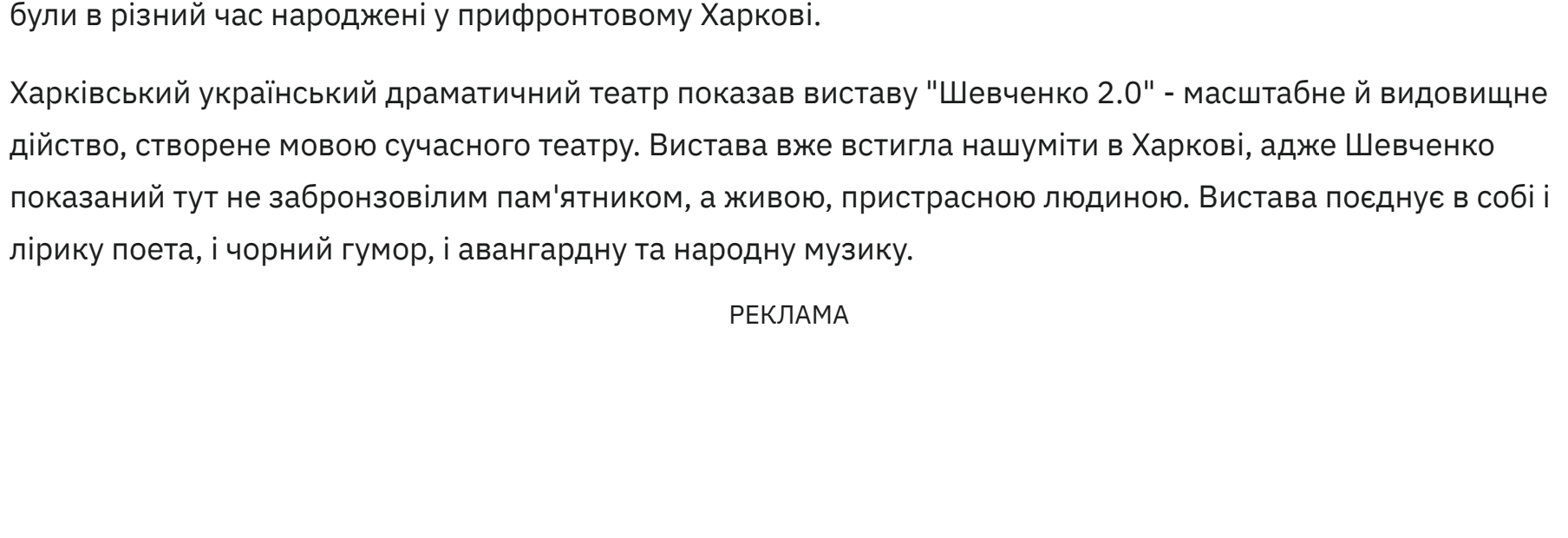

На фестивалі відбулася прем'єра балету "У скронях", який поставив Костянтин Томіленко. Фото: Тетяна Юрченко

Не обійшлося на фестивалі і без нашого Кобзаря - Тараса Григоровича Шевченка. Два мистецьких твори були в різний час народжені у прифронтовому Харкові.

Харківський український драматичний театр показав виставу "Шевченко 2.0" - масштабне й видовишне дійство, створене мовою сучасного театру. Вистава вже встигла набути в Харкові, адже Шевченко показаний тут не заборозновилем пам'ятником, а живою, пристрасною людиною. Вистава поєднує в собі і лірику поета, і чорний гумор, і авангардну та народну музику.

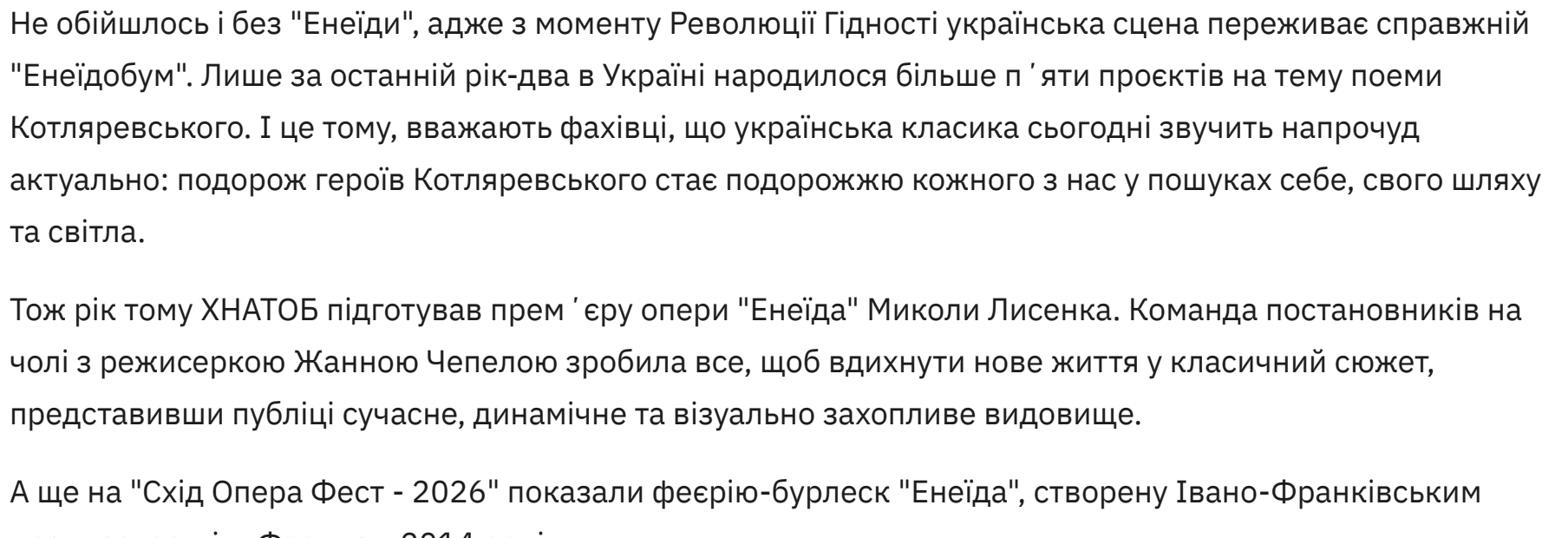
РЕКЛАМА

Харківський Національний Театр опери та балету ім. М. Лисенка, він же ХНАТОБ, був не лише організатором фестивалю і місцем проведення більшості подій, а й підтримував власну програму: 5 вистав, 5 концертних програм (два святкові концерти, організовані театром, пройшли в метро) і 3 спільні гала-концерти.

Як розповів **Коротко про** генеральний директор-художній керівник ХНАТОБ Ігор Тулузов, у 2026 році виповнилося рівно 10 років з початку проведення першого фестивалю "Схід Опера Фест", який був започаткований у 2016 році. Але не можна сказати, що нинішній фест - ювілейний, бо три роки після повномасштабного вторгнення харків'яни проводити фестиваль не могли. Вперше після перерви він відбувся у 2025 році - тоді фестиваль був присвячений сторіччю ХНАТОБ.

РЕКЛАМА

Вистава "Енеїда" від Франківського драматичного театру. В ролі Енеїда Олексій Ігнатюковський. Фото: Тетяна Юрченко

Не вживати, а жити. 12 тисяч глядачів і підземні вистави

Якщо брати в цифрах, то 28 днів музики та мистецтва - це 38 подій, серед яких дві прем'єри, 3 виставки і понад 12 тисяч глядачів, які відвідали заходи. І така статистика говорить про те, що Харків сьогодні насправді не вживає, а живе.

Харківський Національний Театр опери та балету ім. М. Лисенка, він же ХНАТОБ, був не лише організатором фестивалю і місцем проведення більшості подій, а й підтримував власну програму: 5 вистав, 5 концертних програм (два святкові концерти, організовані театром, пройшли в метро) і 3 спільні гала-концерти.

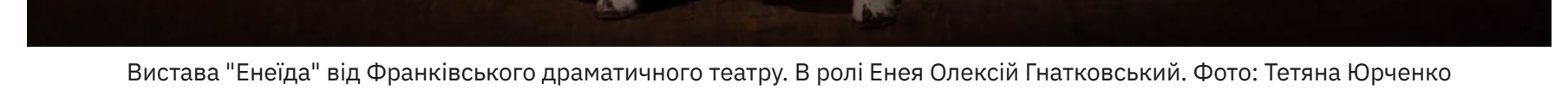
Як розповів **Коротко про** генеральний директор-художній керівник ХНАТОБ Ігор Тулузов, у 2026 році виповнилося рівно 10 років з початку проведення першого фестивалю "Схід Опера Фест", який був започаткований у 2016 році. Але не можна сказати, що нинішній фест - ювілейний, бо три роки після повномасштабного вторгнення харків'яни проводити фестиваль не могли. Вперше після перерви він відбувся у 2025 році - тоді фестиваль був присвячений сторіччю ХНАТОБ.

РЕКЛАМА

Вистава "Енеїда" від Франківського драматичного театру. В ролі Енеїда Олексій Ігнатюковський. Фото: Тетяна Юрченко

Ці "Енеїди" народилися в різні моменти російсько-української війни: одна - після Майдану і на початку війни у 2014 році, друга - в умовах повномасштабного вторгнення. Мж ними понад десять років українського досвіду, тим цікавіше було оцінити різницю підходів і зрозуміти, що єднає нас тодішніх і нинішніх.

Вистава "Енеїда" від Франківського драматичного театру. В ролі Енеїда Олексій Ігнатюковський. Фото: Тетяна Юрченко

А от у цьому році ми вирішили трошки піхнати і провести фестиваль дієсно потужний, - розповідає пан Тулузов. - До речі, саме в Харківській опері є на сьогодні єдине безпечне місце, де проходять всі культурні заходи. І саме тому наш театр став місцем концентрації всього культурного життя Харкова. Завдяки Міністерству культури у 2024 році ми започаткували проєкт Всеукраїнський хаб "Мистецька фортеця", в рамках якого найкращі музичні та театральні колективи країни приїжджають у Харків та мають змогу виступати у безпеці, демонструючи, що українське мистецтво просто так не зупинили.

Ігор Тулузов додає, що з того часу ХНАТОБ працює як майданчик, на якому відбувається багато подій, що підтримують харків'ян, переселенців, військових.

Частина подій проходить на майданській основі. Не секрет, що глядацька аудиторія сьогодні не є дуже платоспроможною, а завдяки меценатам ми робимо квитки не дуже дорогими або зовсім безкоштовними. І, до речі, на фестивалі "Схід Опера Фест" майже половина подій теж відбулася безкоштовно.

Для конкретки, цим єдиним безпечним місцем у Харківській опері є підземна сцена Loft Stage, /ua/life/a702147-artistska-kharkivskoj-operi-jaka-pratsjuje-v-pidzemelli-tse-i-nasha-stsena-i-bomboskhovishche насправді повноцінний театральний простір. Ця сцена - єдиний підземний театральний майданчик такого рівня в істні у небагатьох інших містах в Україні загалом. Це місце єдиного та 2023 році є дуже популярним серед харків'ян-театралів, які відмовляються вірити, що культура - це розкіш мирного часу.

Підземна локація ХНАТОБ. Фото: Тетяна Юрченко

Замість постскрипту

Після відвідін Харкова у авторів цього матеріалу, виникли, залишається питання: яка сила допомагає харків'янам стояти, бо враження від цього міста таке, що люди тут живуть "не завдяки, а всупереч". Якщо дивитися на Харків "не місцевими" очима, то перш за все тут дивують зухвалі краса та чистота. Зручне правило "війна все сплище", для того щоб опустити руки й задатися, тут точно не працює. Фонтани працюють, клумби різнобарвні і вводи якоюсь нереальні візерунчасті квітами...

Якби це вийшло не помічати забиті фанерою вікна на Сумській та прилеглих до неї вулиць, яким за роки війни сильно відсталось від обстрілів, можна було б легко відчувти себе у довоєнному Харкові. Від прикмет війни тут достатньо: від відсутності авто на дорогах і присутності великої кількості військових машин до безлічі темних вікон у багатоквартирних будинках ввечорами та сумних непрацюючих кафе, де вже стільки років не варять каву. Тут рідко зустрінеш матусь з маленькими дітками, а діти вчаться в підземних школах, зате весь час натикаєшся на "зниклих військових" чи то при купівлі бурбонів, чи то в перукарнях та барбершопах.

І, що дивно, тут нікого не зачепиться на повітряну тривогу, ввечорами центр залповний молотод, а парки - щатно безбарвими людьми, які приїжджають з усього міста гуляти й фотографуватися - з локаціями для гарних фоточок тут немає проблем і з'являються весь час нові.

Ну і театр - він у Харкові живий. І це дуже показово, що у такі складні часи люди продовжують будувати плани на майбутнє й ходити до театру. У митців, що зібралися на "Схід Опера Фест - 2026", запитали, яку роль в об'єднанні українців із різних міст можуть відігравати театр та культура загалом.

І на це запитання дуже яскраво і різноманітні відповіді гендиректор-художній керівник Івано-Франківського національного драматичного театру ім. Франка Ростислав Дерзипольський.

- Те, що нас єднає, - прозвучить страшно, але повірте - це інстинкт виживання, - каже пан Ростислав. - Ми маємо спільного ворога, не залежно від того, чи тут, у Харкові, де він ближче, чи у Франківську, - ми проживаємо і відчуватимемо ті речі, з якими щодня у цих жахливих реаліях живуть українці на півдні, сході, півночі. Інстинкт самозбереження і бажання вижити та перемогти тут одна - ось це нас єднає. А мистецтво загально і потужно зоркає - одні із найуніверсальніших способів поділитися не лише через розум, рацію, а й через душу, серце, емоцію до кожного українця. І там раптом збагнути, що ми - одна нація. Ми мали такі приклади з українськими народними піснями: люди, які ніколи їх не співали, раптом починали плакати. І казали: "Я не знаю, що зі мною відбувається. Це щось таке моє рідне, моє близьке". Це працює на якнайменш генному, ментальному рівні: людина раптом відчуває себе українцем. І це може зробити театр, музика і мистецтво загалом. Тому такі події, як "Схід Опера Фест", дуже потрібні, бо мистецтво - це універсальна мова, яка говорить з душею та серцем. Саме тому воно нині таке важливе.

Після відвідін Харкова у авторів цього матеріалу, виникли, залишається питання: яка сила допомагає харків'янам стояти, бо враження від цього міста таке, що люди тут живуть "не завдяки, а всупереч". Якщо дивитися на Харків "не місцевими" очима, то перш за все тут дивують зухвалі краса та чистота. Зручне правило "війна все сплище", для того щоб опустити руки й задатися, тут точно не працює. Фонтани працюють, клумби різнобарвні і вводи якоюсь нереальні візерунчасті квітами...

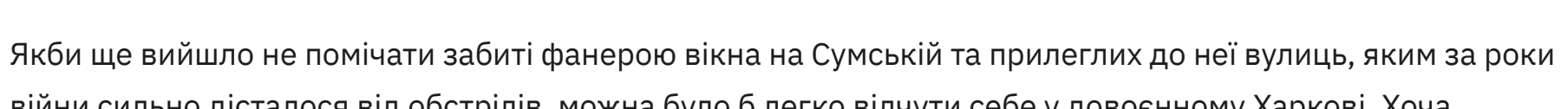
Якби це вийшло не помічати забиті фанерою вікна на Сумській та прилеглих до неї вулиць, яким за роки війни сильно відсталось від обстрілів, можна було б легко відчувти себе у довоєнному Харкові. Від прикмет війни тут достатньо: від відсутності авто на дорогах і присутності великої кількості військових машин до безлічі темних вікон у багатоквартирних будинках ввечорами та сумних непрацюючих кафе, де вже стільки років не варять каву. Тут рідко зустрінеш матусь з маленькими дітками, а діти вчаться в підземних школах, зате весь час натикаєшся на "зниклих військових" чи то при купівлі бурбонів, чи то в перукарнях та барбершопах.

І, що дивно, тут нікого не зачепиться на повітряну тривогу, ввечорами центр залповний молотод, а парки - щатно безбарвими людьми, які приїжджають з усього міста гуляти й фотографуватися - з локаціями для гарних фоточок тут немає проблем і з'являються весь час нові.

Ну і театр - він у Харкові живий. І це дуже показово, що у такі складні часи люди продовжують будувати плани на майбутнє й ходити до театру. У митців, що зібралися на "Схід Опера Фест - 2026", запитали, яку роль в об'єднанні українців із різних міст можуть відігравати театр та культура загалом.

І на це запитання дуже яскраво і різноманітні відповіді гендиректор-художній керівник Івано-Франківського національного драматичного театру ім. Франка Ростислав Дерзипольський.

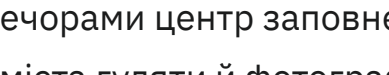
- Те, що нас єднає, - прозвучить страшно, але повірте - це інстинкт виживання, - каже пан Ростислав. - Ми маємо спільного ворога, не залежно від того, чи тут, у Харкові, де він ближче, чи у Франківську, - ми проживаємо і відчуватимемо ті речі, з якими щодня у цих жахливих реаліях живуть українці на півдні, сході, півночі. Інстинкт самозбереження і бажання вижити та перемогти тут одна - ось це нас єднає. А мистецтво загально і потужно зоркає - одні із найуніверсальніших способів поділитися не лише через розум, рацію, а й через душу, серце, емоцію до кожного українця. І там раптом збагнути, що ми - одна нація. Ми мали такі приклади з українськими народними піснями: люди, які ніколи їх не співали, раптом починали плакати. І казали: "Я не знаю, що зі мною відбувається. Це щось таке моє рідне, моє близьке". Це працює на якнайменш генному, ментальному рівні: людина раптом відчуває себе українцем. І це може зробити театр, музика і мистецтво загалом. Тому такі події, як "Схід Опера Фест", дуже потрібні, бо мистецтво - це універсальна мова, яка говорить з душею та серцем. Саме тому воно нині таке важливе.

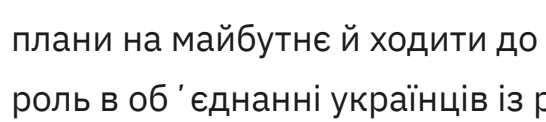
Фінальним акордом масштабного музичного форуму стала OPERA GALA. На сцені - опера два Подиля Монастирська. Фото: Тетяна Юрченко

Новини по темі: Театри Новини Харкова Вистави

Підписуйтесь на нас в соц. мережах

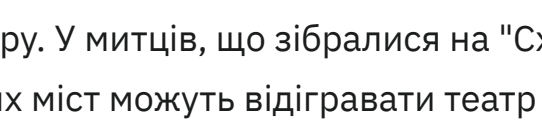

Статті по темі

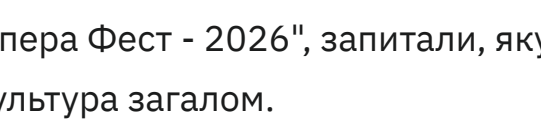
14 вересня

В-Mall Fest зявує на нові імена: як подати заяву на участь у конкурсі

ШОУ-БІЗ

Ексмоделль Chanel Євеліна Самсогичне: Домашнє насильство зруйнувало мою кар'єру, але не мене

11 вересня

Практична магія-2: повернення Сандри Буллок та Ніколь Кідман у світові чарівної казки 90-х